

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023-2027

Rok akademicki 2024/2025

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	<i>programowanie w języku Python</i>
Kod przedmiotu	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	<i>Instytut Informatyki, Kolegium Nauk Przyrodniczych</i>
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	<i>Instytut Informatyki, Kolegium Nauk Przyrodniczych</i>
Kierunek studiów	<i>informatyka</i>
Poziom studiów	<i>studia inżynierskie I-go stopnia</i>
Profil	<i>ogólnoakademicki</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Rok i semestr studiów	<i>rok II, semestry 3, 4</i>
Rodzaj przedmiotu	<i>przedmiot kierunkowy</i>
Język wykładowy	<i>polski</i>
Koordynator	<i>dr inż. Michał Kępski</i>
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	<i>dr inż. Michał Kępski, mgr inż. Dawid Kosior, mgr inż. Marcin Mrukowicz</i>

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
3	15			15					2
4				30					2

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

semestr 3: zaliczenie z oceną

semestr 4: egzamin

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość zagadnień z przedmiotów algorytmy i struktury danych i programowanie obiektowe.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C1	Zapoznanie studentów z językiem programowania wysokiego poziomu Python jako językiem skryptowym o szerokim zastosowaniu i rozbudowanej bibliotece standardowej.
C2	Wykonanie praktycznej aplikacji z wykorzystaniem języka skryptowego.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student zna składnię i struktury danych języka Python oraz przeznaczenie wybranych bibliotek. Rozumie różnice między językami interpretowanymi a kompilowanymi. Zna mechanizmy programowania obiektowego w tym języku.	K_Wo5, K_Wo6
EK_02	Potrafi samodzielnie programować w języku Python, tworząc programy złożone z kilku funkcji, wykorzystujące obiekty różnych klas, edytujące pliki. Potrafi definiować własne klasy, korzystać z mechanizmów obiektowości, tworzyć kod obsługujący wystąpienia wyjątków.	K_Uo2
EK_03	Potrafi wykorzystywać wybrane zaawansowane zagadnienia języka Python. Potrafi wykorzystywać wirtualne środowiska i narzędzia do zarządzania pakietami. Potrafi napisać skrypty realizujące komunikację sieciową/działania w internecie. Potrafi korzystać z wybranych bibliotek do prezentacji danych i obliczeń.	K_Uo2

3.3 Treści programowe**A. Problematyka wykładu**

Część 1 (semestr 3)
1. Wstęp do języka Python. Interpreter języka Python. Składnia języka. Typy i operatory. Instrukcje sterujące.
2. Składnia języka (ciąg dalszy). Definiowanie funkcji. Zmienna, obiekt, referencja. Przestrzeń nazw.
3. Moduły i pakiety. Obsługa wyjątków, asercje. Logowanie. Definiowanie klas – podstawy.
4. Klasy, obiekty, programowanie obiektowe.
5. Środowisko programisty Pythona. Zarządzanie pakietami i ścieżka wyszukiwania modułów. Wirtualne środowiska. Narzędzia do zarządzania instalacjami: <i>conda</i> , <i>pip</i> .
6. Narzędzia wbudowane – biblioteka standardowa języka Python. Typowe zadania w języku Python: manipulacja plikami, katalogami, wczytywanie danych. Prosta komunikacja sieciowa. Działania w internecie. Biblioteka <i>Numpy</i> . Biblioteka <i>Scipy</i> .
7. Zagadnienia zaawansowane. Dekoratory, zarządzanie atrybutami, generatory. Wyrażenia regularne.

B. Problematyka ćwiczeń laboratoryjnych

Część 1 (semestr 3)
1. Interpreter Pythona. Tworzenie skryptów. Typy danych i operatory. Parametry programu.
2. Struktury danych. Listy, krotki, słowniki. Definiowanie funkcji.
3. Definiowanie funkcji (ciąg dalszy). Moduły i pakiety. Obsługa wyjątków.
4. Definiowanie własnych klas.
5. Operacje na plikach. Biblioteka standardowa języka Python.
6. Biblioteka standardowa języka Python – wybrane moduły.
7. Testowanie kodu. Testy jednostkowe w Pythonie.
Część 2 (semestr 4)
8. <i>Pip, conda, virtualenv</i> . Wirtualne środowiska i zarządzanie pakietami.
9. Dekoratory, generatory. Zaawansowane konstrukcje języka Python.
10. Zaawansowane zagadnienia programowania obiektowego w Pythonie.
11. Serializacja i deserializacja obiektów.
12. Komunikacja sieciowa z wykorzystaniem gniazd.
13. Wybrane zadania w języku Python.
14. Podstawy graficznych interfejsów użytkownika w Pythonie.
15. IPython i Jupyter notebook.
16. <i>Numpy</i> .
17. <i>Scipy</i> i <i>Matplotlib</i> .
18. Biblioteka <i>Pandas</i> i <i>h5py</i> .

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład z prezentacją multimedialną.

Laboratorium: rozwiązywanie zadań programistycznych.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Test zaliczeniowy, egzamin	wykład
EK_02	Kolokwium przy komputerze, obserwacja w trakcie zajęć	laboratorium
EK_03	Projekt programistyczny, obserwacja w trakcie zajęć	laboratorium

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Część 1 Wykład: Zaliczenie wykładu następuje na podstawie pozytywnie zweryfikowanego w trakcie kolokwium opanowania wiedzy (część kompetencji określonych w efekcie EK_01). Zajęcia laboratoryjne – efekty EK_01, EK_02:
--

Zaliczenie z oceną: na podstawie kolokwium i aktywności podczas zajęć. Prowadzący na podstawie oceny aktywności podczas zajęć może podwyższyć lub obniżyć końcową ocenę o 0.5 stopnia.

Na ocenę dostateczny – student zna składnię języka Python i potrafi się nią posługiwać w stopniu średnim. Zna i potrafi wykorzystać podstawowe typy danych i instrukcje sterujące. Student potrafi napisać prosty skrypt w języku Python i uruchomić go z linii poleceń. Zna i potrafi poprawnie zaimportować elementy biblioteki standardowej. Potrafi definiować funkcje wykonujące zestaw instrukcji i zwracające wynik. Potrafi wywołać zdefiniowane funkcje. Potrafi korzystać z gotowych klas – tworzyć obiekty i wywoływać ich metody.

Na ocenę dobry – jw., a ponadto student zna składnię języka Python w stopniu dobrym, potrafi definiować własne klasy, poprawnie implementować zależności dziedziczenia.

Na ocenę bardzo dobry – jw., a ponadto student wykazuje się umiejętnością płynnej pracy z językiem Python.

Część 2

Wykład – efekt EK_01:

Egzamin pisemny z dwóch semestrów: Aby otrzymać ocenę pozytywną, student musi odpowiedzieć na co najmniej 50% pytań dotyczących składni, struktur danych, konstrukcji programistycznych, w tym tych realizujących paradygmat programowania obiektowego, języka Python oraz wybranych bibliotek tego języka.

Skala ocen: 91 – 100% bardzo dobry (5.0); 81 – 90% plus dobry (4.5); 71 – 80% dobry (4.0); 61 – 70% plus dostateczny (3.5); 50 – 60% dostateczny (3.0); poniżej 50% niedostateczny (2.0).

Zajęcia laboratoryjne – efekty EK_02, EK_03:

Zaliczenie z oceną: na podstawie projektu programistycznego i aktywności podczas zajęć. Prowadzący na podstawie oceny aktywności podczas zajęć może podwyższyć lub obniżyć końcową ocenę o 0.5 stopnia.

Tematyka projektu jest podana przez prowadzącego zajęcia laboratoryjne i powiązana z zagadnieniami omawianymi na laboratoriach w części 2. przedmiotu.

Ocena projektu jest ustalana biorąc pod uwagę uzyskany zakres funkcjonalny, zgodność z ustaloną specyfikacją oraz jakość przygotowanej implementacji.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	60
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	3
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	50
SUMA GODZIN	113
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	-
zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa: 1. Python 3: kompletne wprowadzenie do programowania / Mark Summerfield ; [tł. z ang. Robert Górczyński]. - Wyd. 2. - Gliwice: Helion, cop. 2010.
Literatura uzupełniająca: 1. Mark Lutz, David Ascher: Python. Wprowadzenie, 2002, Helion 2. Mark Lutz: Python. Wprowadzenie. Wydanie IV, 2010, Helion 3. Oficjalna dokumentacja języka Python: http://www.python.org/doc/